പ്രകാരപ്രത്യയങ്ങളുടെ പ്രയോഗവും പ്രകരണവും ബഷീർ കൃതികളിൽ

വിഷ്ണുപ്രസാദ് സി.ബി.
ഗവേഷകവിദ്യാർത്ഥി, മലയാളവിഭാഗം, എസ്. ബി കോളേജ്, ചങ്ങനാശ്ശേരി

ഭാഷാരൂപങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം നല്കുന്നത് അവയുടെ പ്രയോഗസന്ദർഭമാണെന്നാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്ന അടിസ്ഥാന സങ്കൽപ്പം. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മലയാളത്തിലെ പ്രകാരപ്രത്യയങ്ങൾ ബഷീർ കൃതികളിലെ വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ധർമ്മങ്ങളേതെല്ലാമെന്ന് അന്വേഷിക്കലാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, പൂവൻപഴം എന്നീ കൃതികളെയാണ് പഠനത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പാണിനീയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിൽ നിന്നും തൊൽക്കാപ്പിയം, നന്നൂൽ തുടങ്ങിയ തമിഴ്‌വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും യൂറോപ്യൻ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നും പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് രചിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് കേരളപാണിനീയം. ഭാഷോൽപ്പത്തി മുതൽ വാക്യവിചാരം വരെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പഠനവിഷയം. പിൽക്കാലത്ത് ഈ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥത്തിലെ സാങ്കേതിക സംജ്ഞകൾക്ക് ധാരാളം അനുകർത്താക്കളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സർവനാമം എന്നോ വർത്സ്യാക്ഷരമെന്നോ അനുപ്രയോഗങ്ങളെന്നോ ഉള്ള പേരുകളല്ലാതെ പ്രതിസംജ്ഞകളെന്നോ മൗണ്യ അക്ഷരങ്ങളെന്നോ സഹായകവചനങ്ങളെന്നോ ഉള്ള പേരുകൾ ഇന്നത്തെ പഠിതാക്കൾക്ക് ചിരപരിചിതങ്ങളല്ല.

പ്രകാരം എന്ന ശീർഷകത്തിൻ കീഴിൽ വക്താവിന്റെ മനോഭാവത്തെക്കുറിക്കാൻ ക്രിയയിൽ രൂപഭേദം വരുത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ, പ്രത്യയങ്ങൾ എന്നിവ നിർദ്ദേശിച്ചതും അവയുടെ നിഷ്പത്തി സംബന്ധിച്ച് നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയതും കേരളപാണിനിയാണ്.

കേരളപാണിനീയത്തിനു മുമ്പുള്ള വ്യാകരണഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രകാരം എന്ന പ്രയോഗം കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും വക്താവിന്റെ മനോഭാവം അനുസരിച്ച് രൂപഭേദം വരുത്തുന്നതിനുള്ള ഉപാധികൾ കേരളപാണിനിക്ക് മുമ്പുള്ള വൈയാകരണന്മാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ലീലാതിലകത്തിലെ 36-ാം സൂത്രത്തിൽ

"വിധിപ്രാർത്ഥനയോഃ സ്വാഭിമുഖപരേഷു ച

യഥാദർശനം ക്രിയാവർത്തതേ.

വിധി പ്രാർത്ഥനകളിലും ഉത്തമമദ്ധ്യമ പ്രഥമപുരുഷഭേദത്തിലും പ്രയോഗത്തിൽക്കാണുന്ന പോലെ ക്രിയ വരും"

(*ലീലാതിലകം*, 2016:90)

ഈ വിശദീകരണത്തിനു ശേഷം ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ 'അണം' ചേർന്ന രൂപത്തിന് ഇന്നും പ്രയോഗമുണ്ട്. 'വിൻ' പ്രത്യയത്തെ നിയോജക ബഹുവചന പ്രത്യയമായി പിൽക്കാല പണ്ഡിതർ പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാൾഡ്വൽ ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണത്തിൽ ദ്രാവിഡഭാഷകളുടെ പ്രകാരങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യുന്നു. മിൻ, പിൻ, വിൻ എന്നീ നിയോജക ബഹുവചന പ്രത്യയങ്ങളും 'ക' ചേർന്ന രൂപങ്ങളും പ്രകാരപ്രത്യയമായി കാൾഡ്വൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പിൽക്കാലപണ്ഡിതർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് സാമാന്യവ്യവഹാരഭാഷയിൽ ഈ രൂപങ്ങൾ വിരളമാണ്.

ഹെർമ്മൻ ഗുണ്ടർട്ട് തന്റെ മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം എന്ന കൃതിയിൽ വിധി, നിമന്ത്രണം, അനുജ്ഞ എന്നീ സംജ്ഞകളെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെ നിർവ്വചിച്ചിട്ടില്ല.

ജോർജ് മാത്തനാകട്ടെ ജ്ഞാപകയവസ്ഥ, ആശകയവസ്ഥ നന്തം, ലന്തം എന്നീ പേരുകളിലാണ് വിശദീകരിക്കുന്നത്. 'നന്തം' എന്ന പേരിൽ നകാരന്ത വചനാധേയ(വിനയെച്ചം) ങ്ങളെയും 'ലന്തം' എന്ന പേരിൽ സംഭാവനാരൂപങ്ങളെയുമാണ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

"ജ്ഞാപകയവസ്ഥ ഒരു കാര്യം ഇന്ന പ്രകാരമാകുന്ന എന്നുള്ള നിനവിനെ അറിയിക്കുന്നതാകുന്നു"

(ജോർജ് മാത്തൻ, 2000:99)

"ആശകയവസ്ഥ കേൾവിക്കാരൻ ക്രിയ ചെയ്യുന്നതിനു പറച്ചിൽക്കാരൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതാകുന്നു. ആശകയവസ്ഥ

കല്പിക്കുന്നതിനും യാചിക്കുന്നതിനും ബുദ്ധിചൊല്ലുന്നതിനും അനുവദിക്കുന്നതിനും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു"

(ജോർജ് മാത്തൻ, 2000:105)

പില്ക്കാലത്ത് നിയോജക പ്രകാരത്തിന്റെ രൂപങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ള ശബ്ദങ്ങളെയാണ് മാത്തൻ ഈ ശീർഷത്തിൻ കീഴിൽ വിവരിക്കുന്നത്. മധ്യമപുരുഷനിൽ ഈ രൂപത്തിനുള്ള വചനഭേദം തിരിച്ചറിയാൻ മാത്തന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൂജകാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന 'താങ്കൾ' എന്ന സർവനാമത്തെയും അതോടു ചേരുന്ന 'ആലും' രൂപം കൂടിയ ക്രിയാരൂപത്തെയും അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു.

വിട്ടുവെയു എന്നതിന്റെ ചുരുക്കമാകുന്ന 'വിട്ടെ' എന്നതിൽ നിന്നാണ് അട്ടെ രൂപമുണ്ടാകുന്നതെന്ന് മാത്തൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പ്രത്യക്ഷനിയോഗം മധ്യമപുരുഷനിലേ സാധ്യമാകൂ എന്ന തിരിച്ചറിവ് 'കൈരളി ശബ്ദാനുശാസന'ത്തിൽ സുകുമാരപിള്ള അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോർജ് മാത്തനും ഇത് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

"ആഗ്രഹം അറിയിക്കുന്നതു സാധ്യത്തിനാകയാൽ അഭിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന കേൾവിക്കാരനല്ലാതെ വേർവിട്ടുള്ളവർ ചെയ്യുവാനുള്ളതിനെ അവനോടു അറിയിക്കുന്നതിനിടയില്ല. ആകയാൽ ഈ രൂപത്തിലും സാക്ഷാലുള്ള അപേക്ഷ കേൾവിക്കാരനോടാകയാൽ 'ഞാൻ പോകട്ടെ' എന്നതിന് ഞാൻ പോകുന്നതിനു നീ അനുവദിക്ക എന്നു അർത്ഥമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അതു മുഴുവനായിട്ടു പറയുമ്പോൾ, ഞാൻ പോക, നീ വിട്ടുവെയു, എന്നാകും"

(ജോർജ് മാത്തൻ, 2000: 106-107)

1917-ൽ പുറത്തിറക്കിയ കേരളപാണിനീയത്തിന്റെ 2-ാം പതിപ്പിൽ ധാതുവിന്റെ അർത്ഥം കുറിക്കുന്ന 'മട്ട്' എന്ന് പ്രകാരത്തെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയോജകം, വിധായകം, അനുജ്ഞായകം, നിർദ്ദേശകം, ആശംസകം എന്നീ പ്രകാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുന്നു. നിയോജകത്തിന് 'അട്ടെ', വിധായകത്തിന് 'അണം' അനുജ്ഞായകത്തിന് 'ആം' ആശംസകത്തിന് 'ആവു' പ്രാർത്ഥകം 'ആലും' നിർദ്ദേശകത്തിന് പ്രത്യയങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നില്ല. നിയോജക മധ്യമൈകവചനത്തിന് ധാതുരൂപം തനിയെയും ബഹുവചനത്തിന് ഇൻ ചേർന്ന ക്രിയാരൂപവും പ്രയോഗിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 'ഒട്ടുക' എന്ന ക്രിയയുടെ ശീലഭാവിരൂപമായ ഒട്ടും എന്നതിൽ നിന്നാണ് കേരളപാണിനി, നിയോജക പ്രത്യയമായ 'അട്ടെ' നിഷ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. 'വേൺ' എന്ന ക്രിയയുടെ ശീലഭാവിരൂപത്തിൽ നിന്ന് വിധായകപ്രത്യയവും

ആവുക എന്ന ക്രിയയുടെ ശീലഭാവിരൂപത്തിൽ നിന്ന് അനുജ്ഞായക പ്രത്യയവും ഉണ്ടായി എന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ശേഷഗിരിപ്രഭു വ്യാകരണമിത്രത്തിൽ "ഭാഷ പൂർണാപൂർണ ക്രിയകളുടെ രൂപങ്ങൾകൊണ്ടു വ്യാപാരം നടന്ന വിധം ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു പ്രകാരം" (ശേഷഗിരിപ്രഭു 2003:209) എന്ന് നിർവ്വചനം കൊടുക്കുന്നു. അപേക്ഷ, കൽപന, അനുവാദം മുതലായ അർത്ഥങ്ങളെ വിധായകപ്രകാരം കാണിക്കുന്നു. "കൽപ്പന, ചെയ്യേണ്ടിയ കാര്യം, ശീലം, ബാധ്യത എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെക്കാണിക്കുന്ന ക്രിയാരൂപം വിധായകപ്രകാരം ആകുന്നു" (ശേഷഗിരിപ്രഭു, 2003:211).

വിധായകത്തോടൊപ്പം 'ഏ' ചേർന്ന രൂപം പ്രാർത്ഥനയെയും ആദരവിനെയും കുറിക്കുന്നുവെന്ന് ശേഷഗിരിപ്രഭു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അനുജ്ഞായകപ്രകാരം ക്രിയ ചെയ്യാൻ കർത്താവിനുള്ള സമ്മതത്തെ കാണിക്കുന്നു. നിർദ്ദേശകമാകട്ടെ ദിക്കാലകാരണങ്ങളോടുള്ള സംബന്ധത്തെക്കാണിക്കുന്നു.

സുകുമാരപ്പിള്ള കൈരളീശബ്ദാനുശാസനത്തിൽ ക്രിയ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യാപാരത്തിന്റെ രീതിയാണ് പ്രകാരം എന്നു നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് നിയോജകം, അനുജ്ഞായകം, വിധായകം, നിർദ്ദേശകം, ആശംസ മുതലായ പ്രകാരഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നു. നിയോജകത്തിന് പൂജകനിയോജകം എന്നൊരു വിഭാഗം സൃഷ്ടിക്കുകയും നിയോജകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള മറ്റുപാധികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വരുക, തരുക, തുടങ്ങിയ ചുരുക്കം ചില ക്രിയാരൂപങ്ങളുടെ നിയോഗാർത്ഥം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് വാ, താ എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നു. നില്ല്, പോ, കാണ് മുതലായ ധാതുക്കൾ അവയുടെ സ്വരൂപം തന്നെ നിയോജകാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഇത്തരം രൂപങ്ങൾക്ക് കേവല നിയോജകമെന്ന് സുകുമാരപ്പിള്ള പേരു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ക, അ എന്നീ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന ക്രിയാരൂപങ്ങൾ നിയോജകാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗമുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെ 'ഉ' എന്ന ശീലഭാവി പ്രത്യയം നിയോജകാർത്ഥത്തെക്കുറിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷനിയോജകപ്രകാരം മധ്യമപുരുഷനിൽ മാത്രമേ കാണൂ. മധ്യമപുരുഷസർവനാമമായ 'താങ്കൾ' എന്നതിനോടൊപ്പം 'ആലും' ചേർന്ന ക്രിയാരൂപം പൂജകാർത്ഥത്തെക്കുറിക്കും. 'ആട്ടെ' ആശംസകപ്രകാരത്തെക്കുറിക്കുന്നുവെന്ന് സുകുമാരപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ പൂജകനിയോജകം എന്ന പേരിൽ വൈയാകരണർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ആലും പ്രത്യയത്തിന് തുല്യമാണ് 'ആട്ടെ' എന്ന രൂപം. 'ആട്ടെ' എന്ന രൂപം പൂജകനിയോജകത്തിന്റെ രൂപങ്ങളിൽപ്പെടും.

ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി ശബ്ദസൗഭഗത്തിൽ "ക്രിയയെ സംബന്ധിച്ച വക്താവിന്റെ മനോഭാവം ദ്യോതിപ്പിക്കുവാൻ കൃതിയിൽ വരുത്തുന്ന രൂപഭേദത്തിനു പ്രകാരം എന്നു പറയുന്നു" (1986: 239)

തുടർന്ന് വിധായകത്തിന്റെ അർത്ഥഭേദങ്ങൾ ശീലം, അഭ്യൂഹം, അഭ്യർത്ഥന, എന്നിവയെ പറയുന്നു. അതോടൊപ്പം വിധായകത്തിന്റെ കൂടെ 'ഏ' ചേർന്ന രൂപം അഭ്യർത്ഥനയെക്കുറിക്കും.

അഭിനവമലയാളവ്യാകരണത്തിൽ സി.വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി "ധാതു അർത്ഥം കുറിക്കുന്ന പ്രകാരം (രീതി) ആണു പ്രകാരം" (1980:177) എന്നു നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരളപാണിനിയെപ്പോലെ വാസുദേവ ഭട്ടതിരിയും പ്രകാരത്തെ നിയോജകം, വിധായകം, അനുജ്ഞായകം, നിർദ്ദേശകം എന്നു നാലായിത്തിരിക്കുന്നു.

നിയോജക പ്രകാരത്തിന് വാസുദേവഭട്ടതിരി എട്ട് അർത്ഥങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. 'അനുമതിനൽകൽ' എന്ന അർത്ഥത്തിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉദാഹരണം.'അവൻ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ' എന്നതാണ്.കൊള്ളുക എന്ന ക്രിയ അനുപ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ സമ്മതം എന്ന അർത്ഥം കിട്ടുമെന്ന് പൂർവ്വപണ്ഡിതർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അനുമതി നൽകുക എന്ന അർത്ഥം സൃഷ്ടിച്ചത് 'ആട്ടെ' രൂപമാണോ 'കൊൾ' എന്ന ധാതുവിന്റെ അനുപ്രയോഗമാണോ എന്ന് സംശയമുണ്ട്.

വിധായകത്തിന് ആറ് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ 'ബലമായ ഊഹം' എന്ന അർത്ഥം 'അണ'ത്തിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

'അവൻ ഇന്നലെ പോയിരിക്കണം'

ഇവിടെ അണമാണോ 'ഇരി' എന്ന അനുപ്രയോഗമാണോ ബലമായ ഊഹം എന്ന അർത്ഥത്തെ നിർണയിക്കുന്നതെന്ന് സംശയമുണ്ട്. അണത്തിന്'തനിയെ' എന്ന അർത്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമാണ്.

കാണുക, ഇരിക്കുക, ഉണ്ടാവുക, എന്നീ രൂപങ്ങളോട് അണം ചേർന്നിട്ടാണ് പലപ്പോഴും ബലമായ ഊഹത്തെ കാണിക്കുന്നത്. അനുജ്ഞായകത്തിന് സന്ദേഹം, സംഭവ്യത എന്നീ രണ്ടർത്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ 'അവർ പോയിരിക്കാം' (സന്ദേഹം) 'വെള്ളം ഏറിയേക്കാം' (സംഭവ്യത) എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെയും രണ്ടാമത്തേതിൽ ഒരു സംഭവത്തെയും പരാമർശിക്കുന്നു. രണ്ടും സന്ദേഹത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

'പ്രകാരങ്ങൾ രാജരാജവർമ്മയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ സി.ജയശ്രീ രാജരാജവർമ്മയുടെ പ്രകാരചർച്ചയെ സൂക്ഷ്മമായി വിലയിരുത്തുന്നു. ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

1. നിർദ്ദേശക പ്രകാരത്തെ ഭാഷയിൽ പ്രകാരമായി ഗണിക്കാൻ പറ്റില്ല.
2. മധ്യമപുരുഷ ഏകവചനത്തിൽ ധാതുവിന്റെ സ്വരൂപം നിയോജകമായി ഗണിക്കുന്നതിന്റെ ഔചിത്യം സംശയിക്കണം.
3. ധാതുവിന്റെ സ്വരൂപത്തെ നിയോജകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താത്തതിൽ തന്നെ അത് ഏകവചനത്തിൽ മാത്രമല്ല ബഹുവചനത്തിലും പ്രയോഗമുണ്ട്.
4. ധാതുവിന്റെ സ്വരൂപം നിയോജകത്തിൽ ഏകവചനത്തിൽ മാത്രമല്ല ബഹുവചനത്തിലുമുണ്ട്.
5. ഉത്തമപുരുഷനോട് 'അട്ടെ' ചേർന്നാൽ നിയോഗാർത്ഥം വരില്ല. മധ്യമപുരുഷനിൽ അട്ടെ പ്രത്യയം അപ്രസക്തമാണ്. പ്രഥമപുരുഷനിൽ പ്രത്യക്ഷ നിയോഗം സാധ്യമാവുകയില്ല. ഈ മൂന്നു കാര്യത്തെ മുൻനിർത്തി നിയോജക പ്രത്യയമായി അട്ടെ പരിഗണിക്കുന്നതിന്റെ ഔചിത്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

"പ്രഥമപുരുഷനെ നിയോജകത്തിലുൾപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ അതിനെ പ്രത്യക്ഷനിയോഗമെന്നും പരോക്ഷനിയോഗമെന്നും രണ്ടുവിഭാഗങ്ങൾ കൽപിക്കേണ്ടിവരും. മധ്യമപുരുഷക്രിയകൾക്കാകട്ടെ, 'അട്ടെ' അപ്രസക്തമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നിയോജകപ്രകാരത്തിന്റെ പ്രധാനപ്രത്യയമായി 'അട്ടെ' യെ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല" (വേണുഗോപാലപ്പണിക്കർ, 1996 : 17)

കർത്താവിൽ വരുന്ന രൂപഭേദം അനുസരിച്ച് പ്രത്യയങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ മാറ്റം വരും.അതിനാൽ പ്രത്യയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിഭജനത്തിന് സാംഗത്യമില്ല. നിയോജകപ്രകാരത്തിൽ മധ്യമപുരുഷനോട് ചേർത്ത് പ്രയോഗിക്കുന്ന 'ഊ' ചേർന്ന ക്രിയാരൂപത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ ദീർഘസ്വരം അവധാരകഭാവി പ്രത്യയമാണെന്ന് പൂർവ്വപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് അത് അവധാരക പ്രത്യയമല്ലെന്നും ധാതുവിനോട് 'ഉ' ചേർന്ന രൂപത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ ഹ്രസ്വസ്വരം ദീർഘിച്ചതാണെന്നും ജയശ്രീ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രകാരപ്രത്യയങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അട്ടെ, അണം, ആം എന്നീ ആശ്രിതരൂപിമങ്ങൾക്ക് ബഷീർ കൃതികളിൽ വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ വരുന്ന അർത്ഥഭേദങ്ങളെ തുടർന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നു.

നിയോജകപ്രത്യയമെന്ന പേരിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള 'അട്ടെ'യുടെ വിവിധ അർത്ഥ സാധ്യതകളെ പരിശോധിക്കാം.

'അട്ടെ' കഥാപാത്രത്തിന് പ്രതീക്ഷ നല്കുന്ന പ്രതീതിയുണ്ടാക്കുന്നു

ഉദാ: 1 "കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ വലുതാവട്ടെ"

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:11)

മിസ്ട്രസ്സുമാരെപ്പോലെ സാരിയും ബ്ലൗസും പറ്റു കുപ്പായവും വേണമെന്ന് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയോട് മിസ്ട്രസ്സുമാർ പറയുന്ന വാക്യമാണിത്. ഇവിടെ നിയോഗമോ ആശംസയോ അല്ല. കഥാപാത്രത്തിന് പ്രതീക്ഷ നൽകുകയാണ് അട്ടെ ചേർന്ന രൂപംകൊണ്ട് കിട്ടുന്നത്.

'അട്ടെ' കഥാപാത്രത്തിന്റെ ധൈര്യത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു.

ഉദാ:2 "എന്തിനും അവൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. മലക്, ജിന്ന്, ഇഫ്രീത്ത്, ഇൻസ്—ആരും വരട്ടെ!"

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:33)

വീട് നഷ്ടപ്പെട്ട കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ധൈര്യമാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നത്. മലക്, ജിന്ന്, ഇഫ്രീത്ത്, ഇൻസ് തുടങ്ങി ആര് വന്നാലും തന്നെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്ന് കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

'അട്ടെ' അനുകമ്പാസൂചകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു

ഉദാ: 3 "എന്തായാലും പൊയ്ക്കോട്ടെ. അതിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വിട്ടേക്കാം"

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2011:37)

ആമ്പൽപൊയ്കയിലിറങ്ങിയ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയെ അട്ട ഉപദ്രവിച്ചെങ്കിലും സഹജീവിയോട് തോന്നുന്ന അനുകമ്പയോടെ അതിനെ വെറുതെ വിടുന്നതാണ് സന്ദർഭം. ഇവിടെ 'അട്ടെ' അനുകമ്പാസൂചകമായി വരുന്നു.

'അട്ടെ'നിർദ്ദേശകാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു

ഉദാ: 4 'നോക്കട്ടെ' ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞു.

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന,"2011:52)

തോട്ടിൽ വീണ് കൈമുറിഞ്ഞ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയും നിസ്സാർ അഹമ്മദും തമ്മിലുള്ള സംസാരമാണിത്. ഇവിടെ മുറിഞ്ഞ കൈ നീട്ടൂ എന്ന നിർദ്ദേശമാണ് 'നോക്കട്ടെ'യിൽ ഉള്ളത്.

ഉദാ: 5 കുരുവിയെ കാണട്ടെ' *(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന,"2011:53)*

മേൽപറഞ്ഞ ഉദാഹരണം പോലെ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയോട് നിസാർ

അഹമ്മദ് പറയുന്ന വാക്കുകളാണിത്. ഇവിടെയും നിർദ്ദേശാർത്ഥമാണ് 'അട്ടെ'യ്ക്കുള്ളത്.

'അട്ടെ'വക്താവിന്റെ നിസംഗഭാവത്തെക്കുറിക്കുന്നു.

ഉദാ: 6 "ഹമ്പടീ! എന്നാൽ കന്നട്ട കടിച്ചു കൊല്ലട്ടെ"

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2011:59)

ആമ്പൽപൊയ്കയിൽ കുളിക്കാൻ പോകുന്ന ആയിഷയെ കുഞ്ഞു പാത്തുമ്മ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം. ഇവിടെ 'കൊല്ലട്ടെ'യിൽ ക്രിയ സംഭവിക്കുന്നതിൽ കഥാപാത്രത്തിന് വിരോധമില്ലെന്നല്ലാതെ ആയിഷയെ കടിക്കാൻ കന്നട്ടയെ നിയോഗിക്കുന്നു എന്ന് പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇവിടെ 'അട്ടെ'യ്ക്ക് നിയോജകാർത്ഥമല്ല.

'അട്ടെ' ചേർന്ന രൂപം വക്താവ് ക്രിയ സംഭവിച്ചതായി സങ്കല്പിക്കുന്നു എന്ന പ്രതീതിയുണ്ടാക്കുന്നു.

ഉദാ: 7 'നിങ്ങളുടെ വീടെവിടെയാണ്? എന്ന് ചോദിക്കു'

ശരി, അങ്ങനെ ചോദിച്ചു എന്നു തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ"

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2011:64)

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയും ആയിഷയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണീ ഭാഗം. കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ ഉച്ചാരണത്തെ തിരുത്തി 'നിങ്ങളുടെ വീടെവിടെ' എന്ന് ചോദിക്കു എന്ന് ആയിഷ പറയുന്നു. പിന്നീട് 'അങ്ങനെ പറഞ്ഞു എന്നിരിക്കട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞ് ആയിഷ സംസാരം തുടരുന്നു. ഇവിടെ സംഭവിക്കാത്ത ഒരു ക്രിയ സംഭവിച്ചു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 'അട്ടെ'ക്ക് അനുമാനാർത്ഥമാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

അട്ടെയ്ക്ക് ചോദ്യാർത്ഥം ലഭിക്കുന്നു

ഉദാ: 8 'ഉമ്മാ, അവ്ട താമസിക്കണവരേ ഇസ്ലാമീങ്ങളാ. ഞാൻ അവിടേന്നു പോട്ടേ?'

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2011:69)

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ ഉമ്മയോട് ആയിഷയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം. ഇവിടെ ചോദ്യാർത്ഥമാണ് 'അട്ടെ' കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നത്.

ഉദാ: 9. "ചുമ്മാ അതു കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കികൊണ്ടു നടന്നാൽ മതി. ഇയ്ക്കാക്കായുടെ ആ വലിയ തുകൽപ്പെട്ടിയിലാണ്, എന്താ കൊണ്ടുവരട്ടെ?"

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2011:85)

ജിന്നിനെ ഒഴിപ്പിക്കാനായി കഴുത്തിൽ ഏലസ്സും തൂക്കി നടക്കുന്ന

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയോട് ആയിഷ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമാണിത്. അവിടെ 'അട്ടെ' നിയോജകാർത്ഥത്തിലല്ല ചോദ്യാർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

'അട്ടെ' പ്രതീക്ഷാർത്ഥത്തിൽ വരുന്നു.

ഉദാ: 10 "ഇഞ്ഞീം എന്റെ ശ്രൂപായൊണ്ട്! ആ മണ്ടൻ കയിത വരട്ടെ. ഇഞ്ഞീം ഒന്നു കളിച്ചുനോക്കാം. ചന്ത വരട്ടെ. പോക്കരു തോക്കുവോന്നു നോക്കാം!"(*മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, 2016:29*)

ഒറ്റക്കണ്ണൻ പോക്കരുടെ ആത്മഭാഷണമാണിത്. ഇവിടെ ഒറ്റക്കണ്ണൻ പോക്കർ മണ്ടൻ മുത്താവായോട് ചീട്ടുകളിയിൽ തോറ്റ് വെല്ലുവിളി സ്വരത്തിൽ പറയുന്നതാണിത്. ഇവിടെ ചീട്ടുകളിയിൽ ജയിക്കുമെന്ന ശുഭാപ്തി പ്രതീക്ഷയാണ് 'അട്ടെ' കൊണ്ട് കിട്ടുന്നത്.

'അട്ടെ'യ്ക്ക് ഉറപ്പിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുന്നു

'ഉദാ: 11. 'ജമീലാബീവിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ നേർക്കു നാട്ടിലെ പ്രമാണികളായ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഒരു വ്യൂഹം എന്നു പറയട്ടെ, അവർ വലിയ ക്യൂ ആയി നിൽക്കുന്നു."

(*വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, 2017:22*)

ജമീലാ ബീവിക്ക് നാട്ടിലെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ആഖ്യാതാവ് പ്രയോഗിക്കുന്ന വാക്യമാണിത്. ഇവിടെ 'അട്ടെ' പ്രത്യയം ചേരുന്ന ശ്രൂപത്തിന് പറയാൻ കഴിയും എന്നാണ് അർത്ഥം.

നിയോജകാർത്ഥമല്ലാത്ത മറ്റൊരു സന്ദർഭം

ഉദാ:12. 'അബ്ദുൾ ഖാദർ സാഹിബ് വിചാരിച്ചു, ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഭാര്യ! ജമീലാ, വാതിൽ തുറക്കൂ - എന്ന് മൂപ്പർ പറഞ്ഞില്ല. തോർത്തുടുത്തിട്ടാവട്ടെ, എന്ന് വിചാരിച്ച്, വരാന്തയിൽ കയറി"

(*വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, 2017:32*)

ഇത് കേവലം നിയോജകാർത്ഥമല്ല. വാതിൽ തുറക്കാൻ ജമീലാബീവിയോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് മുൻപ് താൻ ചെയ്യേണ്ട പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ചിന്തകൾ ആഖ്യാതാവ് അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

അട്ടെ, അനുജ്ഞായകാർത്ഥത്തിൽ വരുന്നു

ഉദാ:13 'കമ്മല് ഉടനെ വേണം! പാത്തുമ്മ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞു. നോക്കട്ടെ'

(*പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:34*)

തന്റെ മകൾ ഖദീജയ്ക്ക് ഒരു കമ്മൽ വേണമെന്ന് പാത്തുമ്മ

ആഖ്യാതാവിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മറുപടിയായി ആഖ്യാതാവ് പറയുന്നതാണിത്. ഇവിടെ നോക്കുക എന്ന ക്രിയയ്ക്ക് ശ്രമിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. കർത്താവാകട്ടെ ഉത്തമപുരുഷസർവനാമവും. ഉത്തമപുരുഷ സർവനാമത്തോടൊപ്പം 'അട്ടെ' പ്രത്യയം ചേർത്താൽ അനുവാദം ചോദിക്കൽ എന്ന അർത്ഥം കിട്ടുമെന്ന് പൂർവപണ്ഡിതർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ അനുവാദം ചോദിക്കലല്ല. സമ്മതം നൽകലിന്റെ പ്രതീതിയാണുണ്ടാകുന്നത്. അനുജ്ഞായകാർത്ഥത്തിൽ 'അട്ടെ' പ്രയോഗിക്കുന്നു.

'അട്ടെ' ഭീഷണിയുടെ സ്വരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു

> ഉദാ:14 "അവനു ഞാൻ വേറെ രൂപാ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ? ചട്ടൻ! അവനിങ്ങു വരട്ടെ"
>
> *(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:39)*

ഉമ്മായും ആഖ്യാതാവും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണീ ഉദാഹരണം. പണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഉമ്മായോട് മുമ്പുതന്ന പണമെല്ലാം എവിടെയെന്ന് ആഖ്യാതാവ് അന്വേഷിക്കുന്നു. ആ പണമെല്ലാം അബ്ദുൾ ഖാദർ കൊണ്ടുപോയെന്ന് ഉമ്മ മറുപടി കൊടുക്കുന്നു. അതേ തുടർന്ന് ആഖ്യാതാവ് പറയുന്ന വാക്യമാണിത്. 'അവനിങ്ങ് വരട്ടെ' എന്നത് നിയോഗാർത്ഥമല്ല. അതിന്റെ കാരണം ചോദിക്കുമെന്ന ധ്വനിയാണുണ്ടാകുന്നത്. ഇവിടെ ഭീഷണിയുടെ സ്വരമാണുള്ളത്.

'അട്ടെ' പ്രതിഷേധാർത്ഥമായി വരുന്നു

> ഉദാ: 15. "ഒരു പത്തുരൂപായുടെ നോട്ട് ഞാൻ പാത്തുമ്മയുടെ ആടിനു വച്ചു നീട്ടി. കുട്ടൻപിള്ള ചോദിച്ചു: ഇതെന്താ സാറേ?ഞാൻ പറഞ്ഞു: അതും തിന്നട്ടെ"
>
> *(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:84)*

ഇവിടെ നിയോജകാർത്ഥമല്ല. പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗം എന്ന നിലയിലാണ് ഈ സംഭാഷണം. മണിയോഡറായി വന്ന രൂപ തന്റെ കയ്യിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പേ ബന്ധുക്കൾ അത് കൈക്കലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതിഷേധമാണ് 'അട്ടെ'യിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നത്.

'അട്ടെ' ആജ്ഞാസ്വരത്തിൽ വരുന്നു.

> ഉദാ: 16. "ഇയ്ക്കാക്കാ എന്താണ് ഈ പത്രങ്ങളിലെല്ലാം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങെടുക്കു. ഞാനതെല്ലാം ഒന്ന് വായിച്ചു നോക്കട്ടെ." *(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:86)*

ആഖ്യാതാവും അബ്ദുൾ ഖാദറും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണീ ഉദാഹരണം. വൈയാകരണനായ അബ്ദുൾ

ഖാദർ തന്റെ ഭാഷാപാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ ഗർവ് ഇവിടെ പ്രകടമാക്കുന്നു. സാഹിത്യകാരനായ ആഖ്യാതാവിന്റെ സൃഷ്ടികൾ പരിശോധിക്കാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയാണ് അബ്ദുൾ ഖാദർ. ഇവിടെ 'അട്ടെ'യ്ക്ക് നിയോജകാർത്ഥമല്ല, ആജ്ഞാസ്വരമാണ്.

'അട്ടെ' വക്താവിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയത്തെക്കുറിക്കുന്നു.

ഉദാ: 17 "അവർക്ക് കണ്ണിച്ചോരേണ്ടോ! അവര്ട കൊച്ചുങ്ങളെ പിടിച്ചുകെട്ടീടുവോ? ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ.!"

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:89)

പാത്തുമ്മയുടെ ആടിനെ ഉമ്മായും മറ്റുള്ളവരും കൂടി കട്ടു കറന്നു കുടിച്ചതറിഞ്ഞ പാത്തുമ്മയുടെ പ്രതികരണമാണിത്. ദേഷ്യവും സങ്കടവും നിറഞ്ഞ ഈ പ്രതികരണത്തിൽ 'അട്ടെ'യ്ക്ക് നിയോജകാർത്ഥമല്ല. വക്താവിന്റെ പെട്ടെന്ന് പ്രതികരണത്തിനായുള്ള ആർജ്ജവത്തെക്കുറിക്കുന്നു.

'അട്ടെ' അഭിപ്രായം പറയുന്നതിനുള്ള വ്യഗ്രതയെ പ്രകടമാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉദാ:18 "ജമീലാ മുഖം അല്പം തിരിച്ചു:

'ഞാൻ പറഞ്ഞതു പൂവൻ പഴമാണ്!'

'നാട്ടിൽ പൂവൻപഴം ഇല്ല. നാളെ ഞാൻ എവിടന്നെങ്കിലും വാഴത്തൈകൾ കൊണ്ടുവരാം'

'ഓ അതെല്ലാം കുലച്ചു കായായി പഴുക്കുമ്പോൾ നിന്നുകൊള്ളാം!'

ആട്ടെ, ഈ ഓറഞ്ചസ് തിന്നൂ, നല്ല വിറ്റാമിനുള്ളതാണ് "

(വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, 2017:37)

സംഭാഷണ ജോഡികളിൽ ആദ്യത്തെ സംഭാഷണത്തെ ഗൗനിക്കാതെ തന്റെ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള വ്യഗ്രതയാണ് ഇവിടെ 'ആട്ടെ'യിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നത്.

'അട്ടെ' സംഭാഷണ ജോഡികളിൽ ഉയർച്ച താഴ്ച പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു

"ഉദാ: 19. മാമാ ഞാൻ സൈനബയെ കെട്ടാമ്പോണ്!' രണ്ടുശിരൻ വെല്ലുവിളികളാണ് ആ പ്രസ്താവനയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. സാധാരണയായി മാമാ എന്നു വിളിക്കുന്നത് അമ്മയുടെ സഹോദരനെയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യയുടെ അച്ഛനെ. മണ്ടൻ മുത്തപ്പാ, പോക്കരുടെ പെങ്ങളുടെ മകനൊന്നുമല്ല. മകളുടെ ഭർത്താവുമല്ല. ആ നിലയ്ക്ക് മാമാ എന്നു വിളിച്ചത്. അതും പോകട്ടെ, സൈനബയെ

കെട്ടാൻ പോണെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ദയവായി എനിക്കു കെട്ടിച്ചു തരണമെന്നല്ല; കെട്ടാൻ പോകുന്നു."

(മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, 2016:24)

ഈ സംഭാഷണശകലത്തിൽ 'അതും പോകട്ടെ 'എന്നതിനുശേഷമുള്ള വാക്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ഉള്ളതായും അതിനുമുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങൾക്ക് താരതമ്യേന പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. ഇതിനു കാരണം 'അട്ടെ' ചേർന്ന ക്രിയാരൂപമാണ്.

'അട്ടെ' നിസ്സഹായാവസ്ഥയെ പ്രകടമാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു

ഉദാ:20 'അതുകൊണ്ടും ഷൈത്താൻ ഒഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മുളകരച്ചു കണ്ണിൽ തേക്കും! തീക്കനൽ കൈവെള്ളയിൽ വെക്കും. അപ്പോൾ 'ശ്ശ്'' എന്നു തൊലി കരിയും. തലച്ചോറു മുതൽ ഉള്ളംകാലുവരെ വേദനിക്കും. ഓ- വേദനിക്കട്ടെ. ഉമ്മായും ബാപ്പായും വേദനിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു."

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:96)

ജിന്നിനെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ വരുന്ന മുസലിയാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ ചിന്തകൾ നോവലിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഉദാഹരണം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തികളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ ആരുമില്ലെന്ന കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ നിസ്സഹായവസ്ഥയാണ് 'അട്ടെ' ചേർന്ന ഈ രൂപത്തിൽ കാണുന്നത്.

'അട്ടെ'സംഭവത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറച്ചുകാണുന്നു എന്ന പ്രതീതിയുണ്ടാക്കുന്നു.

'ഉദാ:21 ഞാൻ അഞ്ഞൂറു രൂപാ ഉമ്മ കാൺകെ എണ്ണി അവന്റെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തു. കള്ളന്മാർ വന്നു തല്ലിക്കൊന്നോട്ടെ, കാശു പോകുകയില്ലല്ലോ!"

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:99)

അബ്ദുൾ ഖാദറും ഉമ്മായും കൂടി ആഖ്യാതാവിനെ ഭയപ്പെടുത്തി പണം മേടിച്ചെടുക്കുന്നു. ഇതിനുശേഷം ആഖ്യാതാവ് പറയുന്നതാണിത്. ഇവിടെ 'അട്ടെ' നിയോജകാർത്ഥമല്ല. സംഭവത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറച്ചു കാണുന്നു എന്ന പ്രതീതിയുണ്ടാക്കുന്നു.

'അട്ടെ' ഗതിമാറ്റ സൂചകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു

ഉദാ: 22. "കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മാ പറഞ്ഞു: ന്റെ പേര് ഉന്തരീന്നല്ല!'

'ഉന്തരിയോ! ആ പത്രാസുകാരി ചിരിച്ചു:

ബ്യൂട്ടിസേ, സുന്ദരി എന്നു പറയണം. ആട്ടെ, പേരെന്താ?

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ *(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:60).*

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയും ആയിഷയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണീ ഉദാഹരണം. തന്റെ പേര് 'ചുന്തരി' എന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയെ 'സുന്ദരി' എന്നു പറയണമെന്നു പറഞ്ഞ് ആയിഷ തിരുത്തുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ സംസാരത്തിന്റെ വിഷയം മാറ്റാൻ 'ആട്ടെ' ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉദാ: 23. 'മുഹമ്മദ് നബി സെല്ലെല്ലാഹു അലൈഹിസല്ലം അവർകളുടെ മകൾ ഫാത്തിമയുടെ - അതിരിക്കട്ടെ ഈ ആമ്പൽപൊയ്കയിൽ കുളിച്ചാലെന്താ?' *(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:60)*

ആയിഷ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയോട് അവളുടെ പേര് ചോദിക്കുന്നു. കുഞ്ഞു പാത്തുമ്മ അതിന് മറുപടി പറയുന്നു. ആ പേരിന്റെ മഹിമയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം താൻ ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മറ്റു വിഷയത്തിലേക്ക് സംസാരത്തെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിലാണ് 'അതിരിക്കട്ടെ' പ്രയോഗം. ഇവിടെ 'ആട്ടെ' ഗതിമാറ്റ സൂചകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉദാ: 24. "ഒരു തൊഴിലെന്ന നിലയ്ക്ക് പോക്കറ്റടി ഒരിക്കലും മോശമല്ല. പുറംരാജ്യങ്ങളിൽ പോക്കറ്റടിക്ക് അസൂയാവഹമായ പുരോഗതിയുണ്ട്. അവിടെ അതിനു കോളേജുകളുണ്ട്. അതു പോകട്ടെ ഈ തൊഴിലിന് ഏകാഗ്രത വേണം."

(മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, 2016:16)

പോക്കറ്റടി എന്ന തൊഴിലിനെ വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തൊഴിലാളിയുടെ വൈദഗ്ധ്യത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നതിലേക്ക് വിവരണം മാറുന്നു. ഇവിടെ 'അട്ടെ' ചേർന്ന രൂപം ഗതിമാറ്റ സൂചകമായി മാറുന്നു.

'അണം' എന്ന പ്രകാരപ്രത്യയത്തിന്റെ അർത്ഥസാധ്യതകൾ

ആഗ്രഹാർത്ഥത്തിൽ 'അണം' വരുന്നു.

ഉദാ: 25. "കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ വലുതാവട്ടെ!

വലുതാവണം! അങ്ങനെ അവൾക്കൊരാഗ്രഹം ജനിച്ചു. വലുതാവണം"

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:11)

ഇവിടെ മിസ്ട്രസ്സുമാർ പറയുന്നത് കേട്ട് വലുതാവണം എന്ന

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ ആഗ്രഹമാണ് 'അണം' കൊണ്ട് വ്യക്തമാവുന്നത്. മറിച്ച് വിധായകാർത്ഥമല്ല.

'അണ'ത്തിന് വിധായകാർത്ഥമല്ലാത്ത മറ്റൊരു സന്ദർഭം

ഉദാ: 26. "അതൊരു പുതിയ വാർത്തയാണ്. കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ പറഞ്ഞു: അപ്പ എന്നേം കൊണ്ടുപോണം"

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:17)

ഇവിടെ ഉമ്മായും കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണമാണിത്. തന്നെ ഹജ്ജിന് കൊണ്ടുപോകണം എന്ന ആവശ്യമറിയിക്കയാണ് ഇവിടെ. ഇവിടെ അണത്തിന് വിധായകാർത്ഥമല്ല.

അണത്തിന് മുന്നറിയിപ്പിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുന്നു.

ഉദാ: 27. "മുടി വളർത്തി ക്രോപ്പ് ചെയ്യിക്കുന്നത് ഇബ്ലീസിന്റെ കൂട്ടരാണ്! കാഫ്രീങ്ങൾ! അതുകൊണ്ട് സൂക്ഷിക്കണം. അവൻ തലയിൽ കയറിയിരിക്കും"

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:22)

വട്ടനടിമ എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ മതവിഷയത്തിലുള്ള അഭിപ്രായത്തെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ വാക്യത്തിലൂടെ ആഖ്യാതാവ് ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ മുടി ക്രോപ്പ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന കാഫ്രീങ്ങളെ 'സൂക്ഷിക്കണം' എന്ന മുന്നറിയിപ്പാണ്. അണത്തിന് മുന്നറിയിപ്പിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുന്നു.

അണം കൊണ്ട് ഊഹത്തിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുന്നു.

ഉദാ: 28. "പെണ്ണായി പിറന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാണിന് കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുക്കും. മുഹമ്മദ് നബിയുടെയും അസ്ഹാബിമാരുടെയും കാലം മുതൽക്കേ ഉള്ള പതിവാണ്. അവർക്കു മുമ്പും ഇതായിരുന്നിരിക്കണം പതിവ്." (ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:17)

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ ആത്മഭാഷണത്തിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ള ഉദാഹരണമാണ്. മുഹമ്മദ് നബിയുടെയും അസ്ഹാബിമാരുടെയും കാലത്തിനു മുമ്പേ തന്നെ പെണ്ണായി പിറന്നാൽ ആണിനു കെട്ടിച്ചുകൊടുക്കും എന്ന പതിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ ഊഹിക്കുന്നു. 'അണം' കൊണ്ട് ഊഹാർത്ഥമാണ് കിട്ടുന്നത്.

'അണം' ആഗ്രഹപ്രകടനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉദാ: 29. "അപ്പോഴത്തേക്കും അവൾക്കു ചെറിയ ഒരാഗ്രഹം. അതങ്ങനെ വ്യക്തമായി ഒന്നുമില്ല. മനസ്സിലെന്തോ ഒരു വിഷമം പോലെ. കെട്ടാൻ പോകുന്ന ആൺപിറന്നോനെ മുമ്പേകൂടി അവൾക്കൊന്നു കാണണം. കണ്ടാൽ മതി."

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:25)

തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പോകുന്ന ആൺപിറന്നോനെ മുമ്പേ കൂട്ടി കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയ്ക്കൊന്നു കാണണം എന്ന ആഗ്രഹമാണ് ഇവിടെ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്.

'അണം' ശീലത്തെക്കുറിക്കുന്നു.

ഉദാ: 30. "ആ മെതിയടിപ്പുറത്താണ് ഉമ്മായുടെ നടപ്പ്. എപ്പോഴും കലപലാ എന്തെങ്കിലും പറയണം. വായ് നിറയെ മുറുക്കാനും ഉണ്ടായിരിക്കണം." *(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:33)*

എല്ലാ സമയത്തും എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്ന ഉമ്മായുടെ പ്രകൃതത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ സംസാരം. പറയണം എന്നത് ഉമ്മായുടെ ശീലത്തെക്കുറിക്കുന്നു.

'അണം' ഊഹാർത്ഥത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു.

ഉദാ: 31. "അവളുടെ ഉപ്പൂപ്പായുടെ ആനയുടെ പേരെഴുതിയ ഇല ഉണങ്ങി ഷജ്റത്തുൽ മുൻതഹായുടെ ചുവട്ടിൽതന്നെ വീണു കിടപ്പുണ്ടായിരിക്കണം."

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:50)

ഷജ്റത്തുൽ മുൻതഹായെപ്പറ്റിയുള്ള കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ ചിന്തയാണ് സന്ദർഭം. ഷജ്റത്തുൽ മുൻതഹായുടെ ചുവട്ടിൽതന്നെ ഇല വീണുകിടപ്പുണ്ടാവും എന്ന ഊഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയാണ് 'അണം' കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നത്.

'അണം' നിർബന്ധബുദ്ധിയെകാണിക്കുന്നു.

ഉദാ: 32. "വീട്ടിൽ ഒരു സുഖവുമില്ല. എപ്പോഴും ശകാരമാണ്. ശാപമാണ്. ഉമ്മായ്ക്ക് എന്തിനും ഏതിനും ചാടിക്കയറി അഭിപ്രായം പറയണം." *(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:57).*

കുഞ്ഞുതാച്ചുമ്മയുടെ സ്വഭാവത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. എന്തിനും ഏതിനും കയറി അഭിപ്രായം പറയുന്ന കുഞ്ഞുതാച്ചുമ്മയുടെ ശീലത്തെയും നിർബന്ധബുദ്ധിയെയും ഈ രൂപം കാണിക്കുന്നു.

ഉദാ: 33. "അലക്ക്, സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്ത്, സാഹിത്യം, ശിശുപരിചരണം ഇതിലെല്ലാം നിപുണയായിരിക്കണം. പിന്നെ പാചകനൈപുണ്യം, എന്നുപറഞ്ഞാൽ ബിരിയാണി, പത്തിരിയും ഇറച്ചിയും, നെയ്ച്ചോറ്, പൊറോട്ടാ, ഇഷ്ടൂ, സാമ്പാറ്, ഓലൻ, അവിയൽ, കാളൻ, മെഴുക്കുപുരട്ടി, പായസം എന്നുവേണ്ട ദുനിയാവിലുള്ള സർവ്വവിധ തീറ്റക്കുടി സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം."

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:68)

ആയിഷ അവളുടെ സഹോദരന്റെ ഭാവിവധുവിനുണ്ടാകേണ്ട ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വർണിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. അറിഞ്ഞിരിക്കണം എന്നത് നിസാർ അഹമ്മദിന്റെ നിർബന്ധബുദ്ധിയെക്കുറിക്കുന്നു.

ഉദാ: 34.“നോക്ക്, ഇസ്ലാമിന് അറിവുണ്ടായിരിക്കണം. അറിവില്ലാത്തവർ ഹമ്ക്കീങ്ങളാണ്.”

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:74)

ഇവിടെ ഇസ്ലാമിന് അറിവുണ്ടായിരിക്കണം എന്ന നിർബന്ധബുദ്ധിയെക്കാണിക്കുന്നു.

'അണം' വിപരീതാർത്ഥദ്യോതകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു

ഉദാ:35 'കാഫർ കാലുകൾകൊണ്ട് നടക്കുമ്പോൾ ഇസ്ലാമ് തലകൊണ്ടു നടക്കണം.”

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:74)

ആയിഷ യാഥാസ്ഥിതിക മതബോധത്തെ വിമർശിക്കുന്ന രംഗമാണിത്. ഇവിടെ 'അണം' രൂപം പരിഹാസം, നിഷേധം എന്നീ ധ്വനികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. കാഫർ കാലുകൾകൊണ്ട് നടക്കുമ്പോൾ ഇസ്ലാമ് തല കൊണ്ടല്ല നടക്കേണ്ടത് എന്ന ധ്വനിയാണ് കിട്ടുന്നത്.

'അണം' ആഗ്രഹചിന്ത വെളിവാക്കുന്നു

ഉദാ: 36. “അവൾക്ക് പത്തൊമ്പത് വയസ്സ്. സ്ഥലത്തെ പ്രധാന സുന്ദരി, അവളെ നല്ല പിടിപ്പുള്ള ഒരാൾക്ക് കെട്ടിച്ചുകൊടുക്കണം.”

(മൂച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, 2016: 13)

തന്റെ മകൾ സൈനബയുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒറ്റക്കണ്ണൻ പോക്കരുടെ ചിന്തകളാണ് ഇത്. ഇവിടെ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ആഗ്രഹമാണ് വെളിവാകുന്നത്.

ഉദാ: 37. “പെൺകൊച്ച് പുരനിറഞ്ഞു നിൽക്കുകയല്ലേ.
ഏതെങ്കിലും യോഗ്യനെ കണ്ടുപിടിക്കണം.”

(മൂച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, 2016 :23)

ഇവിടെയും ഒറ്റക്കണ്ണൻ പോക്കരുടെ ആഗ്രഹചിന്തകളാണ് 'അണം' കൊണ്ട് വ്യക്തമാകുന്നത്.

'ആം' എന്ന പ്രകാരപ്രത്യയത്തിനുള്ള അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങൾ

'ആം' ഊഹത്തിന്റെ ആഴം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു

ഉദാ:38“എന്തിനെന്റെ മടിയിൽ കയറി ഇരിക്കുന്നു? തമ്മിൽ യാതൊരു പരിചയവുമില്ല. എങ്കിലും കണ്ടപ്പോൾ എന്നോട് ഇഷ്ടം തോന്നിയിരിക്കാം.”

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013: 29)

വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ ഒരു കുടുംബത്തിൽ സ്ഥിരമായി കാണുന്ന അംഗങ്ങളോട് അടുപ്പം പുലർത്തുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരനല്ലാത്ത ആഖ്യാതാവിനോട് അടുപ്പം പുലർത്താനുള്ള കാരണം ഊഹിക്കുക മാത്രമേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ ഇഷ്ടം തോന്നിയിരിക്കും എന്ന് മാറ്റിയാലും ഊഹത്തിന്റെ പ്രതീതിയുണ്ടാകും. എന്നാൽ ‘ആം’ ചേർത്തതുകൊണ്ട് ഊഹത്തിന്റെ ആഴം വർദ്ധിക്കുന്നു.

‘ആം’ കൊണ്ട് ദേഷ്യവും പരിഹാസവും പ്രകടമാകുന്നു

ഉദാ: 39. ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എന്നാ നിന്നെ അബു സാർ എന്നു വിളിക്കാമെടാ! പോടാ!”

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:33)

തന്നെക്കാൾ മുതിർന്ന ആൾ തന്നെ ‘എടാ’ എന്നു വിളിക്കുന്നതുകേട്ട് ആഖ്യാതാവിനോട് പരാതി പറയുന്ന അബു എന്ന കഥാപാത്രത്തോട് ആഖ്യാതാവ് പറയുന്ന വാക്യമാണിത്. ഇവിടെ അബുവിനോട് ദേഷ്യവും പരിഹാസവുമാണ് ആഖ്യാതാവ് പ്രകടമാക്കുന്നത്.

‘ആം’ ന് നിഷേധാർത്ഥം വരുന്നു

ഉദാ: 40. “അവളുമാർക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. വീടുനോക്കാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ല. ശരി, അവരെല്ലാം പഠിക്കട്ടെ. ഉമ്മാ ഈ ഭരണമങ്ങ് വിട്ടുകൊടുക്ക്. അപ്പോഴുമുണ്ട് സമാധാനം! നിനക്ക് വീടിനെപ്പറ്റി എന്തറിയാം”

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:38)

ഉമ്മയും ആഖ്യാതാവും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിന് ഉമ്മാ ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്തിന് എന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാതെ നിനക്കെന്തറിയാം എന്ന ചോദ്യത്തിലൂടെ നിനക്കൊന്നുമറിയില്ല എന്ന സ്ഥാപിക്കലാണ് നടക്കുന്നത്. ഇവിടെ ‘ആം’ന് നിഷേധാർത്ഥമാണ്.

‘ആം’ന് അനുജ്ഞായകാർത്ഥമല്ലാത്ത മറ്റൊരു സന്ദർഭം:

ഉദാ:41. “വല്യ ഇയ്ക്കാക്കായ്ക്കായതുകൊണ്ട് വില കുറച്ചുതരാം. പതിനായിരം രൂപ തന്നേര്.’

പതിനായിരം രൂപാ. ഹനീഫാ അതെന്തു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിച്ചെന്നെനിക്കറിയാം .ഞാൻ വിഷയം മാറ്റി." *(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:44)*

ഹനീഫ സ്ഥലം വില്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അത് പതിനായിരം രൂപയ്ക്ക് ആഖ്യാതാവിന് കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നും അറിയിക്കുന്നു. ഇതേത്തുടർന്ന് ആഖ്യാതാവ് പറയുന്ന വാക്കുകളാണിത്. ഇവിടെ 'ആം' പ്രത്യയം ചേർന്ന രൂപത്തിന് അനുജ്ഞായകാർത്ഥമല്ല. ഈ സ്ഥലം എന്തു വിലയ്ക്കാണ് മേടിച്ചതെന്ന് താൻ അറിഞ്ഞെന്നും അത് ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയുണ്ടെന്നുമാണ്.

'ആം' പ്രവർത്തി ചെയ്യാനുള്ള സമ്മതത്തെക്കുറിക്കുന്നു.

ഉദാ:42. "അവൻ എടുത്തവായ്ക്കുപറഞ്ഞു:

"ഞാൻ പട്ടാളത്തിൽ പൊയ്ക്കോളാം. സർക്കാരിന് എന്നെ ആവശ്യമുണ്ട്."

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:45)

പാത്തുമ്മയുടെ ആടിൽ ഇടയ്ക്കിടെ വരുന്ന ഒരു വാക്യമാണിത്. ഹനീഫ എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ സംഭാഷണം അവസാനിക്കുന്നത് മിക്കപ്പോഴും ഈ വാക്യത്തിലാകും. ഇതിൽ 'ആം' എന്നത് പ്രവൃത്തി ചെയ്യാനുള്ള വക്താവിന്റെ സമ്മതത്തെക്കുറിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ തന്നോടുള്ള ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാനുള്ള കൗശലമായി ഈ സംഭാഷണം മാറുന്നു. ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ നിർണയിക്കുന്നതിൽ 'കൊൾ' എന്ന ക്രിയയുടെ അനുപ്രയോഗത്തിന് നിർണായകമായ സ്ഥാനമുണ്ട്.

'ആം' ആഗ്രഹപ്രകടനത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിക്കുന്നു

ഉദാ: 43. "ഞാൻ കുറെ സമയം ചുറ്റിനടന്നു. അവൻ വായിച്ചുരസിക്കട്ടെ. അവനോട് നാലണകൂടി വാങ്ങിക്കാം."

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:86)

ഇത് വക്താവിന്റെ ആത്മഭാഷണമാണ്. ഇവിടെ അനുജ്ഞയല്ല, ആഗ്രഹപ്രകടനമാണ്.

'ആം' നിസ്സഹായവസ്ഥയെക്കുറിക്കുന്നു.

ഉദാ:44. "അവൻ എന്റെ നെഞ്ചത്തു കയറിയിരിക്കും. എന്നിട്ടു ചോദിക്കും: ഞ്ഞിടി വേണോ?"

ഞാൻ സത്യം പറയും: "വേണ്ട, ചൊമക്കാം

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:50)

ആഖ്യാതാവും അനിയനായ അബ്ദുൾ ഖാദറും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണ മാണിത്. അബ്ദുൾ ഖാദറിന്റെ ശാരീരിക മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി പുസ്തകവും സ്ലേറ്റും ചുമക്കാൻ വക്താവ് സന്നദ്ധതയറിയിക്കുന്ന സന്ദർഭ മാണിത്. ഇത് കേവലം സമ്മതാർത്ഥമല്ല. മറ്റൊരാളിന്റെ നിർബന്ധം മൂലം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന ഒരാളുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നത്.

'ആം' നിരാശയും പശ്ചാത്താപവും നിറഞ്ഞ മനോഭാവത്തെക്കുറിക്കുന്നു

ഉദാ:45"എന്നെ ഇടിക്കല്ലേ! ഞാനിക്കാടെ അനുശനാ"

അനുജൻ ഹമ്പ!!

നെനക്ക് നേരത്തേ ഓർക്കാമ്പാടില്ലാർന്നോ?

ഇനി ഞാനെന്നും ഓർക്കാം"

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013:51)

അനിയനായ അബ്ദുൾഖാദറിന്റെ നിരന്തര ചൂഷണത്തിന് പ്രതിക രണമായി ആഖ്യാതാവ് അനിയനെ മർദ്ദിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അബ്ദുൾഖാദർ പറയുന്നതാണിത്. ഇവിടെ അനുജ്ഞായകാർത്ഥമല്ല, ഭൂതകാലസ്മരണയിൽ നിന്നുള്ള നിരാശയും പശ്ചാത്താപവുമാണ് പ്ര കടമാകുന്നത്.

'ആം' കൊണ്ട് ഭൂതകാലാർത്ഥം ഉണ്ടാകുന്നു

ഉദാ:46"അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ വലിയ ഉത്കണ്ഠയോടെ എന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട് പറ്റംപറ്റമായി വിദ്യാർത്ഥിനികൾ റോഡേ പോയി. സുന്ദരിമണികൾ! എനിക്കു സന്തോഷമായി. അവർക്ക റിയാം ഞാനാരാണെന്ന്!"

(പാത്തുമ്മയുടെ ആട്, 2013: 54)

ഇവിടെ 'ആം' കൊണ്ട് ഭൂതകാലാർത്ഥം ഉണ്ടാകുന്നു. ആഖ്യാതാവിന്റെ ആത്മഭാഷണത്തിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണീ ഭാഗം. ഇവിടെ വെളിയിൽ കൂടെ പോകുന്ന പെൺകുട്ടികൾ തന്നെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ ഇടയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഊഹിക്കുന്നു. ഇവിടെ അറിയുക എന്ന ക്രിയയുടെ കൂടെ 'ആം' വരുമ്പോൾ ക്രിയ നടന്നു എന്ന പ്രതീതിയാണുണ്ടാകുക.

ഉദാ: 47. "കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ അങ്ങനെ എഴുത്തു പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. രാവും പകലും അവൾ അദ്ധ്വാനിച്ചു. ഉമ്മയേയും ബാപ്പായേയും അവൾ അതറിയിച്ചില്ല. ഉമ്മ കണ്ടാൽ ചീത്ത പറയുമെന്നവൾ ക്കറിയാം."

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:92)

എഴുത്തുപഠിക്കാനുള്ള കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ ശ്രമം വിവരിക്കുകയാണി വിടെ. ഇതിൽ 'അറിയാം' എന്നത് അനുജ്ഞായകാർത്ഥത്തിലാണെങ്കിലും ഭാവിയോട് 'ആം' ചേരുമ്പോൾ ഭൂതകാലാർത്ഥമാണ് കിട്ടുന്നത്.

'ആം' കൊണ്ട് പ്രതീക്ഷയുടെ അർത്ഥമാണ് ലഭിക്കുന്നത്

ഉദാ: 48. "ആദ്യമാദ്യം കല്യാണം ഒരു തമാശ പോലെയാണ് അവൾക്കു തോന്നിയത്. വെറ്റില മുറുക്കി ചുണ്ടു ചുവപ്പിച്ച് കാര്യ സ്ഥിയാകാം. കാതുകളിൽ പൊന്നലിക്കത്തിടാം. ഉമ്മാ ബാപ്പമാ രോട്ടുകൂടി ഹജ്ജിനു പോകാം."

(ന്റുപ്പൂപ്പാനൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:25)

കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ ആത്മഭാഷണമാണിത്. കല്യാണം കഴിഞ്ഞതി നുശേഷം തനിക്കു കിട്ടുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ നിറഞ്ഞ ചിന്തകളാണ് 'ആം' വഴി ലഭിക്കുന്നത്.

ഉദാ: 49. "സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് വലിയ ഒരാപത്താണ്. എന്നാലും ജനങ്ങളെ കാണാം. ശുദ്ധവായു ശ്വസിക്കാം. സൂര്യപ്രകാശ ത്തിൽ നിൽക്കാം. നിലാവെളിച്ചത്തിൽ മുങ്ങാം, ഓടാം, ചാടാം, പാട്ടുപാടാം."

(ന്റുപ്പൂപ്പാനൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:32)

ഇവിടെ 'ആം' ന് ആവർത്തനമുണ്ട്. പഴയ ആഢ്യ സങ്കുചിതപാരമ്പ ര്യത്തിൽ നിന്ന് പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ കുഞ്ഞുപാത്തു മ്മയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് സന്ദർഭം. ജനങ്ങളെ കാണാം, ഓടാം, പാടാം.. ഇവിടെയെല്ലാം 'ആം'ന് പ്രതീക്ഷയുടെ അർത്ഥം കൈവരുന്നു.

'ആം'ന് തീരുമാനത്തിലുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസം ലഭിക്കുന്നു

ഉദാ:50 "കരയ്ക്കു കയറാൻ മാർഗം കാണാതെ അവർ പരിഭ്രമി ച്ചു. തോട്ടിലൂടെ ഒരു കാൽ നാഴിക നടന്നാൽ പാടത്തു ചെന്ന് ഇറങ്ങാം."

(ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:51)

കുരുവിയെ രക്ഷിക്കാൻ തുനിഞ്ഞ് തോട്ടിൽവീണ് രക്ഷപ്പെടാൻ വഴികാണാതെ നിൽക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. ഇവിടെ 'ആം' അനു ജ്ഞായക പ്രകാരമല്ല. രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗം സംബന്ധിച്ച ഉറച്ച ധാരണയെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

'ആം'ന് ക്ഷണിക്കലിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുന്നു

ഉദാ: 51. "കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയ്ക്ക് പറക്കാൻ കഴിയുമോ?

ഹില്ല

എന്നാൽ നമുക്കു ചിറകുണ്ടാക്കാം! എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ വലതുകൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് മാടിൽക്കൂടി കയറി”

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:53)

ഇവിടെ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയെ നിസ്സാർ അഹമ്മദ് ക്ഷണിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം.

‘ആം’ പരിഹാസവും നിന്ദയും സാധ്യമാക്കുന്നു

ഉദാ: 52. “ആയിഷ ചോദിച്ചു:

ത്ത്ത്തായുടെ ഉമ്മാ എന്തിനാ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള വെള്ളമില്ലാത്ത ആ ചെറിയ തോട്ടിൽ വന്നു വെളിക്കിരിക്കുന്നത്!”

അത് ഞങ്ങ ലാത്രി നാട്ടുവയീ ഇരിക്കും. പകലായിട്ടാ!’

അതുകൊള്ളാം! മനുഷ്യർക്ക് നടക്കാനുള്ള നാട്ടുവഴിയിൽ കക്കൂസു ചെയ്യുന്നതു കൊള്ളാം!”

(ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്, 2016:63)

ആയിഷയും കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നെടുത്തതാണിത്. തുറന്ന സ്ഥലത്ത് മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുന്ന കുഞ്ഞുതാച്ചുമ്മയുടെ പ്രവൃത്തിയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയോട് ആയിഷ സംസാരിക്കുന്നു.

‘അത് ഞങ്ങ ലാത്രി നാട്ടുവയീ ഇരിക്കും. പകലായിട്ടാ!’ ഇങ്ങനെ കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ മറുപടി കൊടുക്കുന്നു. ഇതിനോടുള്ള ആയിഷയുടെ പ്രതികരണമാണ് ‘കൊള്ളാം’. ഇവിടെ ‘ആം’ കൊണ്ട് പരിഹാസവും നിന്ദയും സാധ്യമാകുന്നു.

കുഞ്ഞുതാച്ചുമ്മയുടെ പ്രവൃത്തി നല്ലതല്ല എന്ന് വ്യംഗ്യമായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘ആം’ ന് സന്ദിഗ്ധതയുടെ അർത്ഥം കിട്ടുന്നു

ഉദാ: 53. “ആരിക്കും വെക്കാം. നോക്കി വച്ചോ!’

എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ശ്രുർർറെന്നു ചീട്ടുകൾ മൂന്നും കടലാസിൽ കമഴ്ത്തിയിടുക. ആദ്യം താഴെ വീഴുന്നതു ത്രുപചീട്ടാവാം. പുള്ളിച്ചീട്ടാവാം.”

(മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, 2016:15)

ചീട്ടുകളി വിവരിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. ഇവിടെ ‘ആം’ ആവർത്തിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ‘ആം’ ന് അനുജ്ഞായകാർത്ഥമല്ല. സന്ദിഗ്ധതയുടെ അർത്ഥമാണ് കിട്ടുന്നത്.

‘ആം’ വിധേയഭാവത്തെ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു

ഉദാ: 54. “അബ്ദുൾ ഖാദർ സാഹിബ് പറഞ്ഞു: എന്റെ കരൾ അടുക്കളയിൽ കയറേണ്ട. എല്ലാം ഞാൻ ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാം, പോരേ?”

(വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, 2017:27)

അബ്ദുൾ ഖാദർ തന്റെ ഭാര്യയായ ജമീലാ ബീവിയോട് പറയുന്ന വാക്കുകളാണിത്. താൻ ബി.എ. പാസ്സായത് അടുക്കളക്കാരിയാവാനല്ല എന്ന പരിഭവത്തിന് അടുക്കളപ്പണി താൻ തന്നെ ചെയ്തുകൊള്ളാം എന്ന് വിധേയഭാവത്തിൽ പറയുന്നു.

‘ആം’ ഹാസ്യഭാവത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു

ഉദാ: 55. “മൂപ്പർ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു. രസം തന്നെ! മൂപ്പത്തി പരിഭ്രമത്തിനിടയ്ക്ക് അടുക്കളവാതിൽ അടയ്ക്കാൻ മറന്നുപോയി. ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വകള്ളന്മാർക്കും ഒരു ഘോഷയാത്രയായി നിർബാധം കടന്നുചെല്ലാം, എന്നും വിചാരിച്ച് അബ്ദുൾ ഖാദർ സാഹിബ് അകത്തു കടന്നു.”

(വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, 2017:27)

അബ്ദുൾ ഖാദറിനെ കാത്തിരിക്കുന്ന ജമീലാ ബീവിയെ വർണിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. ഒറ്റക്കിരിക്കുന്ന ജമീലബീവി പരിഭ്രമത്തിനിടയിൽ പിൻവാതിൽ അടയ്ക്കാൻ മറന്നുപോയി. അപ്പോൾ അബ്ദുൾ ഖാദറിന്റെ മനസ്സിലുള്ള ചിന്തകളാണ് ഇവിടെ. ‘കടന്നു ചെല്ലാം’ എന്നത് സാധ്യതയിലെന്നതിലുപരി ഹാസ്യമാണ് വെളിവാക്കുന്നത്.

ആം ലാഘവബുദ്ധിയെക്കുറിക്കുന്നു.

ഉദാ:56 മഗ്രിബും ഇഷായും നിസ്കരിച്ചിട്ടില്ല. അതു നടത്തിക്കളയാം

(വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, 2017: 34)

മഗ്‌രിബും ഇഷായും നടത്തിക്കളയാം ഇവിടെ ‘ആം’ ചേർന്ന രൂപം അബ്ദുൾഖാദറിന്റെ ലാഘവബുദ്ധിയെക്കാണിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

1. പ്രകാരത്തെ ഒരു പ്രത്യേക വ്യാകരണസംവർഗം[1] എന്ന നിലയിൽ ആദ്യമായി വിവരിച്ചത് രാജരാജവർമ്മയാണ്.

2. ജ്ഞാപകയവസ്ഥ, ആശയകവസ്ഥ എന്നീ സംജ്ഞകൾക്ക് മലയാണ്മയുടെ വ്യാകരണത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങൾ മലയാളത്തിലെ പ്രകാരചർച്ചയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാനാവില്ല.

കേരളപാണീനീയത്തിനു ശേഷം ഒട്ടുമിക്ക വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രകാരത്തെ ഒരു പ്രത്യേക ഇനമായി വിശകലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

3. സുകുമാരപ്പിള്ള, വാസുദേവഭട്ടതിരി, ജോൺ കുന്നപ്പള്ളി, സി. ജയശ്രീ എന്നിവർ പ്രകാരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മ വിശകലനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രകാരങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവചനങ്ങളിൽ ജോൺ കുന്നപ്പള്ളിയുടെതാണ് സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നത്. നിർദ്ദേശകപ്രകാരത്തിന്റെ പ്രകാരപദവി ,അട്ടെയുടെ നിയോജകപ്രത്യയപദവി, പ്രത്യയടിസ്ഥാനത്തിലും പ്രകാര നിർണയനത്തിലുമുള്ള അനൗചിത്യം എന്നിവ യുക്തിസഹമായി തെളിയിക്കാൻ സി. ജയശ്രീക്ക് ആയിട്ടുണ്ട്. വിവിധ ഭാഷാസന്ദർഭത്തെ മുൻനിർത്തി അട്ടെ,അണം, ആം, എന്നീ രൂപങ്ങൾക്ക് വരുന്ന അർത്ഥങ്ങളെ വിവരിക്കാൻ കേരളപാണിനീയനന്തരകാലത്ത് വ്യാപകമായി ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അണം, ആം, അട്ടെ എന്നീ രൂപങ്ങളുടെ നിഷ്പത്തി സംബന്ധിച്ച് വൈയാകരണർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായൈക്യം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അട്ടെയുടെ നിഷ്പത്തി സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായഭേദം കാണുന്നു. ഒട്ട് ധാതുവിൽ നിന്നാണ് ഈ രൂപം ഉണ്ടായതെന്ന് രാജരാജവർമ്മ , വാസുദേവഭട്ടതിരി മുതലായവർ. തമിഴിലെ ആശംസവാചിയായ അട്ടും രൂപത്തിൽ നിന്നാണ് അട്ടെ പ്രത്യയം ഉണ്ടായതെന്ന് സുകുമാരപ്പിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ വാദം കൂടുതൽ യുക്തിസഹമായി തോന്നുന്നു.

വ്യാകരണവിരോധം പരസ്യമാക്കിയ എഴുത്തുകാരനാണ് ബഷീർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ ഉപാദാനമായിയെടുത്ത് വിവരണാത്മക സമീപനത്തിലൂന്നി വ്യാകരണപഠനം നടത്തിയാൽ ഭാഷയിലെ പ്രത്യയങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന വിവിധ പ്രകരണാർത്ഥങ്ങൾ കണ്ടെത്താം. മലയാളത്തിലെ പ്രകാരപ്രത്യയങ്ങൾക്ക് ഇനിയും അർത്ഥഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഇവിടെ ബഷീറിന്റെ നാലു കൃതികളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ ഇത്രയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു എന്നു മാത്രം.

കുറിപ്പ്

വ്യാകരണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതായ സാങ്കേതികസംജ്ഞകളെയാണ് വ്യാകരണസംവർഗം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒരാൾ അയാളുടെ സാധ്യതകൾക്കും പരിമിതികൾക്കും ഉള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഉച്ചരിതശബ്ദങ്ങളാണ് ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ.

ആര്, ആരോട്, എന്തിന്, എപ്പോൾ, എങ്ങനെ എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരമാണ് പ്രകരണം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വാക്യം പ്രയോഗിക്കുന്ന ബൗദ്ധികപരിസരങ്ങൾ.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. കുന്നപ്പള്ളി, ജോൺ 1986 *ശബ്ദസൗഭഗം*, നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ ,കോട്ടയം.
2. കുഞ്ഞൻപിള്ള, ഇളംകുളം(വ്യാഖ്യാനം) 2016 *ലീലാതിലകം*, സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം, കോട്ടയം.
3. ഗുണ്ടർട്ട്, ഹെർമ്മൻ 2014 *മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം*, സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം കോട്ടയം.
4. നമ്പൂതിരി ഇ.വി.എൻ. 2005 *കേരളഭാഷാവ്യാകരണം*, ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം.
5. ശേഷഗിരിപ്രഭു എം. 2003 വ്യാകരണമിത്രം, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
6. ബഷീർ 2016 *വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം*, ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം.
7. ബഷീർ 2016 *മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ*, ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം.
8. ബഷീർ 2016 *ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്*, ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം.
9. ബഷീർ 2013 *പാത്തുമ്മയുടെ ആട്*, ഡി.സി ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം.
10. രാജരാജവർമ്മ എ.ആർ 2013 *കേരളപാണിനീയം*, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
11. സുകുമാരപ്പിള്ള 1980 *കൈരളിശബ്ദാനുശാസനം*, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
12. വാസുദേവഭട്ടതിരി 1980 *അഭിനവമലയാളവ്യാകരണം*, നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം.
13. വേണുഗോപാലപ്പണിക്കർ, ടി.ബി., 1996 *വ്യാകരണപഠനങ്ങൾ*, മലയാളവിമർശം 14, കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല.